

РЕШЕНИЕ

№ 3723

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1658** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по предявена искова молба на „Нивало“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], стая 703, представлявано от В. Х. Б. – Управител, чрез адвокат Д. З., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица] против Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), с адрес: [населено място], [улица], представлявано от В. Г. – Изпълнителен директор с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ, с цена на иска 9 284 210.94 лв., явяваща се обезщетение за имуществени вреди във връзка с отменен като незаконосъобразен административен акт – Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г., издадена от Изпълнителен директор на ДФЗ, както следва:

1. Преки и непосредствени имуществени вреди – пропуснати ползи:

- 957 975.00 лв., представляваща размерът на незаконосъобразно отказана субсидия по Проект ИД № 16/04/1/0/00961 с наименование: „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за водоплаващи птици“ в [населено място], ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

- 363 261.25 лв., представляваща законната лихва от датата на постановяване на незаконосъобразния административен акт, до датата на депозиране на исковата молба;

- 2 382 564.00 лв., представляваща търговска печалба от нереализирани продукции

угоени патици за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. по бизнес план на Проект ИД № 16/04/1/0/00961 с наименование: „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за водоплаващи птици“ в [населено място], ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

2. Реално претърпени загуби:

- 1 973 928.39 лв., представляваща неустойка по Договор от 23.02.2018 г., сключен с „Бизнеспарк Манолe“ ООД, ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

- 3 606 482.30 лв., представляваща неустойка по Договор от 28.02.2018 г., сключен с „Веган Фром“ ЕООД, ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Подробни съображения относно основателността на предявената претенция, са изложени в исковата молба.

В съдебно заседание, ищецът, редовно уведомен се представлява от адвокат З., която моли съда да уважи като основателна и доказана предявената искова претенция. Позовава се на представените по делото доказателства, включително на приетите по делото основна ССЧЕ и допълнителна ССЧЕ. Претендира се сторените по делото разноси, съгласно представен по делото списък. Представя подробна писмена защита.

Ответникът - Държавен фонд „Земеделие“, чрез представител по пълномощие, в писмения отговор излага становище за недопустимост на същата, като при условията на алтернативност моли съда да отхвърли същата като неоснователна. В съдебно заседание ответникът, редовно уведомен се представлява от адвокат Г., която моли съда да отхвърли исковата молба като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на сторените по делото разноси, като отправя възражение за прекомерност на претендирания от ищеца адвокатски хонорар.

Представителят на СГП счита, че искът е неоснователен и недоказан.

Съдът след като прецени твърденията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, а и от събраните по делото доказателства се установява следното:

„Нивало“ ЕООД е регистрирано като земеделски производител, съгласно представена Регистрационна книжка на земеделски стопанин то 20.05.2016 г., извършващ дейност по отглеждане на патици /л.182, л.186/, заверена през 2016 г. Дейността на дружеството-ищец е извършвана в регистриран животновъден обект № 4137-0362, находящ се в [населено място], общ. М., обл. П., собственост на „Бизнеспарк Манолe“ ООД. В края на 2016 г., „Нивало“ ЕООД е достигнало минимален стандартен обем на своето стопанство по смисъла на Наредба № 9/21.03.2015 г. за подпомагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материалните активи“ от „Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г.“

В тази връзка от страна на ищцовото дружество е депозирано Заявление за подпомагане ИД № 16/04/1/0/00961 по подмярка „Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от „Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г.“, определен със Заповед № РД 09-755/04.10.2016 г. на Министър на земеделието и храните, с наименование: „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за водоплаващи птици“ в [населено

място], общ. М., обл. П. с обща стойност на проекта – 1 915 950.00 лв. без ДДС. Заявлението за подпомагане включва разходи за закупуване на технологично оборудване – клетки за гушене, водно охладителна система, машина за гушене и др. Предвидени са и разходи за строително – монтажни работи /СМР/ за ремонт на три броя халета, заложен в таблица две от 2 от представения от дружеството бизнес план „Инвестиционни разходи“, за които се кандидатства. Общата стойност на финансирането от страна на държавата е в размер на 50 % от стойността на проекта или в размер на 957 975.00 лв. С Наредба № 9/21.03.2015 г. за подпомагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материалните активи“ от „Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г.“, са уредени условията и редът за прилагане на подмярката, целите на подпомагането и обхватът на дейностите, изискванията към кандидатите и финансовите условия.

По така подаденото заявление, е издадена Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ, с която е отказано финансиране по заявлението на „Нивало“ ЕООД по Проектно предложение ИД № 16/04/1/0/00961 на стойност 1 915 950.00 лв. В законоустановения срок от страна на „Нивало“ ЕООД е подадена жалба срещу Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ пред Административен съд [населено място]. С Решение № 2436/25.11.2019 г., постановено по административно дело № 1097/2019 г. по описа на Административен съд [населено място], Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ е отменена като незаконосъобразна, и административната преписка е върната на административния орган за ново произнасяне по Заявление за подпомагане ИД № 16/04/1/0/00961 по подмярка „Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от „Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г.“, подадено от „Нивало“ ЕООД при съобразяване с дадените от съда задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. С Решение № 13006/21.10.2020 г., постановено по административно дело № 1349/2020 г. по описа на Върховен административен съд /ВАС/, решението на Административен съд [населено място] е оставено в сила /л.465-483/.

Във връзка с влязлото в сила съдебно решение, е издадена Заповед № 03-РД/1996 от 09.07.2021 г. на Заместник - изпълнителен директор на ДФЗ, с която на дружеството е отказано финансиране /л.503-511/. След служебна справка в съдебно-деловодната система на АССГ, се установява, че Заповед № 03-РД/1996 от 09.07.2021 г. на Заместник - изпълнителен директор на ДФЗ е оспорена по съдебен ред. С Решение № 7883/20.12.2022 г., постановено по административно дело № 7095/2022 г. по описа на АССГ, Заповед № 03-РД/1996 от 09.07.2021 г. на Заместник - изпълнителен директор на ДФЗ е отменена като незаконосъобразна, поради допуснати съществени процесуални нарушения. В тази връзка административната преписка е върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с дадените от съда задължителни указания по прилагане и тълкуване на закона. Съдебният акт на АССГ не е влязъл в сила. Няма данни за ново произнасяне от страна на административния орган.

След служебна деловодна справка се установява, че срещу Решение № 7883/20.12.2022 г., постановено по административно дело № 7095/2022 г. по описа на АССГ е депозирана касационна жалба, като е образувано административно дело № 2254/2023 г. по описа на ВАС, насрочено за 23.12.2023 г.

За доказване съответствието с изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 9/21.03.2015 г. пред ДФЗ и с депозираната искова молба е представен Договор за изработка от 04.08.2016 г., сключен между „Бизнеспарк Маноле“ ООД – Възложител и „Нивало“ ЕООД – Изпълнител, с предмет – Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да отгледа 500 бр. патици, предоставени му от Възложителя в животновъден обект с регистрационен номер 4137-0362, регистриран на името на Възложителя с удостоверение за регистрация на животновъден обект № 1203/03.07.2013 г., регистриран на името на „Бизнеспарк Маноле“ ООД, находящ се в землището на [населено място], общ. М., обл. П.. Представен е и Анекс № 1 към Договор от 04.08.2016 г., сключен между „Бизнеспарк Маноле“ ООД – Възложител и „Нивало“ ЕООД – Изпълнител, съгласно който Възложителя предоставя 500 бр. патици по цена от 2.20 лв. за брой, третирани със съответните за възрастта им медикаменти /л.80-82/. Представени са още: Фактура № 2...76/03.05.2016 г. за покупко-продажба на фураж гроуер от „Ависпал“ ООД; Фактури № № 1...582/05.05.2016 г., 2...151/04.08.2016 г., № 1/30.06.2016 г., № 2/01.11.2016 г., за покупка и продажба на патета/патици и фураж между „Нивало“ ЕООД и „Бизнеспарк Маноле“ ООД. Тези доказателства са представени и пред Административен съд [населено място] и ВАС.

Представен е и Договор за доставка на отгледани птици от 23.02.2018 г., сключен между „Бизнеспарк Маноле“ ООД - Доставчик и „Нивало“ ЕООД - Купувач, с предмет: Купувачът възлага, а Доставчикът се задължава да доставя по 93 120 бр. отгледани патици за угодяване годишно за срока на договора, на равни партии от по 3 880 броя, съгласно съгласуван между страните график. Доставяните птици следва да отговарят на всички нормативни актове и разпоредби, гарантиращи качеството, годност и безопасност на патиците, предмет на договора и задължително да са придружени с В. и други изискуеми от законодателството на страната документи към датата на доставката, ако има такива. Срокът на договора е от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. Общата стойност на сключения договор е в размер 4 693 248.00 лв. при единична цена за един брой отгледана патица – 16.80 лв. без ДДС /л.83-86/. С Уведомление от 16.01.2019 г., „Бизнеспарк Маноле“ ООД прекратява сключения договор и определя неустойка в размер на 1 642 636.80 лв., представляваща 35 % от Общата стойност на договора – 4 693 248.00 лв.

С Решение от 29.09.2020 г. на Арбитражен съд „Ad hoc“, „Нивало“ ЕООД е осъдено да заплати на „Бизнеспарк Маноле“ ООД сума от 1 642 636.80 лв. и сумата в размер на 218 579.44 лв. лихва за забава за периода 22.01.2019 г. – 14.05.2020 г. /л.87-92/. Със Споразумителен протокол от 15.01.2021 г., сключен между „Нивало“ ЕООД и „Бизнеспарк Маноле“ ООД, чрез прихващане на насрещни задължения се погасяват задълженията между двете дружества. Съгласно протокола общото задължение на „Нивало“ ЕООД към „Бизнеспарк Маноле“ ООД е в размер на 1 973 928.39 лв., а задължението на „Бизнеспарк Маноле“ ООД към „Нивало“ ЕООД е в размер на 2 000 000.00 лв., като „Бизнеспарк Маноле“ ООД продължава да дължи на „Нивало“ ЕООД сумата в размер на 26 071.61 лв., а „Нивало“ ЕООД няма задължения към „Бизнеспарк Маноле“ ООД /л.103-104/.

Изпълнявайки дългосрочните си бизнес намерения, включително и тези по реализация на бизнес плана по Проект ИД № 16/04/1/0/00961 „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за водоплаващи птици“ в [населено място], общ. М., обл. П., от страна на „Нивало“ ЕООД – Първа страна е сключен Договор от 28.02.2018 г. с „Веган Фром“ ООД – Втора страна, с предмет: „Първата страна се задължава да достави на

Втората страна в периода 15.01.2019 г. – 15.01.2022 г. 272 376 бр. угоени патици за клане на рампата на месопрепарателно предприятие BG1602045EO, находящо се в [населено място]. Патиците с доставят с ветеринаро-медицински свидетелства за придвижване, на равни партии през около две седмици с допустими отклонения в количеството – 5%/ + 2.5 % за всяка партида и общо за цялото количество по договора. Патиците се доставят по график, приет с анекс към настоящия договор най-късно до 31-ви август на всяка предходна календарна година за срока на договора, след съгласуване с графика за клане на месопрепарателно предприятие BG1602045EO за съответната година /л.93-95/.

Предвид липса на получени доставки, от страна „Веган Фром“ ООД до „Нивало“ ЕООД е изпратено Уведомление за прекратяване на сключения договор, като е предявена претенция за неустойка в размер на 2 273 760.00 лв.

С Решение от 29.05.2020 г. на Арбитражен съд „Ad hoc“, „Нивало“ ЕООД е осъдено да заплати на „Веган Фром“ ООД сумата в размер на 2 273 760.00 лв. – главница и 360 170.41 лв. лихва за забава за периода 26.09.2018 г. – 14.01.2020 г. /л.96-100/. Със Споразумителен протокол от 10.03.2021 г., „Нивало“ ЕООД чрез прихващане на насрещни задължения е погасило задълженията си към „Веган Фром“ ООД по Договор от 28.02.2018 г., в размер на главница и лихви към датата на прихващането 10.03.2021 г. - 2 273 760.00 лв. – главница и 360 170.41 лв. лихва за забава за периода 26.09.2018 г. – 14.01.2020 г. След извършеното прихващане „Нивало“ ЕООД продължава да дължи на „Веган Фром“ ООД сума в размер на 203 241.15 лв., а „Веган Фром“ ООД няма задължения към ищцовото дружество /л.101-102/.

Представени с исковата молба са бизнес планът във връзка с проекта, с който ищцовото дружество е кандидатствало, фактури, договори, споразумителни протоколи за прихващане на насрещни задължения и вземания, съдебни решения. Относно гореописаните договори с исковата молба се твърди, че същите не са изпълнени от страна на „Нивало“ ЕООД, поради отказаното финансиране със Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ.

Ищецът се позовава на гореописаните обстоятелства, като твърди, че във връзка с отменената Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ, с която е отказано финансиране на проекта, е претърпял дефинираните по т. 1 и т. 2 по-горе от настоящето съдебно решение вреди, респективно – пропуснал е да реализира ползи от своята дейност, предвид, че е отговарял на всички изисквания на Наредба № 9/21.03.2015 г. за подпомагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материалните активи“ от „Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г.“, който факт се установява от представените към заявлението документи.

По делото се допусна и беше изслушана съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице О. Х. Т., с поставени следните задачи:

Задачи, поставени от „Нивало“ ЕООД:

1. Какъв е размерът на нереализираната печалба за „Нивало“ ЕООД от продажбата на заложеното в Бизнес плана за 2019 г. и 2020 г. количество патици, като се вземат предвид сключените договори за доставка и продажба, касаещи този период?;
2. Изпълним ли е представеният Бизнес план при пазарни условия?;
3. Отразени ли са и по какъв начин дължимите от „Нивало“ ЕООД неустойки за доставка на отгледани птици то 23.02.2018 г. и Договор за покупко-продажба от

28.02.2018 г. в счетоводствата на тези дружества?;

4. „Нивало“ ЕООД извършвало ли е дейност по отглеждане и продажба на патици? В какъв период и какви приходи са реализирани от нея?

Задачи, поставени от ДФЗ:

5. Вещото лице, като работи само върху материали по делото, да посочи отразени ли са в счетоводството на „Нивало“ ЕООД: Договор за доставка на отгледани патици от 23.02.2018 г., сключен между „Нивало“ ЕООД и „Бизнеспарк Маноле“ ООД, Споразумителен протокол за прихващане от 15.01.2021 г., сключен между „Нивало“ ЕООД и „Бизнеспарк Маноле“ ООД, Договор за продажба на вземания от 08.03.2021 г., сключен между „Нивало“ ЕООД и „Ависпал“ ООД, Решение от 29.02.2020 г. на Арбитражен съд „Ad hoc“, Договор за покупко-продажба от 28.02.2018 г., сключен между „Нивало“ ЕООД и „Веган Фром“ ЕООД, Споразумителен протокол за прихващане от 10.03.2021 г., сключен между „Нивало“ ЕООД и „Веган Фром“ ЕООД, Решение от 29.05.2020 г. на Арбитражен съд „Ad hoc“, Договор за продажба на вземания от 15.01.2021 г., сключен между „Нивало“ ЕООД и „Ависпал“ ООД?;

6. Вещото лице, като направи справка с приложените по делото документи от третите неучастващи лица - „Веган Фром“ ЕООД и „Бизнеспарк Маноле“ ООД, да посочи осчетоводени ли са неуточнените задължения на „Нивало“ ЕООД към тях, погасени чрез прихващане със Споразумителен протокол за прихващане от 20.09.2021 г.?

7. Вещото лице да отговори на поставения от ищеца въпрос № 2 в исковата молба, като съобрази предвидената печалба конкретно за 2019 г., 2020 г. и 2021 г., редуцирана със заложените в Бизнес плана разходи при съобразяване за всяка отделна година цената за фураж, електрическа енергия, минимален и максимален осигурителен доход, както и натрупаната инфлация, при вземане на 2016 г. за базова и приложи съответната индексация при разходи, за които липсват официални статистически данни?

По първия въпрос от страна на вещото лице е установено, че за 2019 г. „Нивало“ ЕООД е следвало да отгледа и реализира на местния пазар при 50 % капацитет за новата ферма: 136 188.00 бр. патици за дроб х 29.40 лв./кг. = 4 003 927.20 лв. Като в това количество 136 188 бр. патици не са включени 3 492.00 бр. брак. За 2020 г. „Нивало“ ЕООД е следвало да отгледа и реализира на местния пазар при 60 % капацитет на новата ферма: 163 425.60 бр. патици за дроб х 29.40 лв./кг = 4 804 712.64 лв., като в количеството 163 425.60 бр. патици не са включени 4 190.40 бр. брак. На основание пропуснатите приходи от продажби за 2019 г. – 4 003 927.20 лв. и за 2020 г. – 4 804 712.64 лв., „Нивало“ ЕООД не е реализирало печалба, както следва:

- за 2019 г.: Печалба преди облагане – 48 608.00 лв. и Печалба след облагане – 43 747.00 лв.;

- за 2020 г.: Печалба преди облагане – 254 124.00 лв. и Печалба след облагане – 228 712.00 лв.

Освен по това по сключени договори за осигуряване на суровини и пазар, „Нивало“ ЕООД е претърпяло следните загуби:

1. Договор от 28.02.2018 г., сключен между „Нивало“ ЕООД – Доставчик и „Веган Фром“ ЕООД – Получател /л.93/, с предмет: за продажба на угоени патици – 272 376 бр. по график в периода 15.01.2019 г. – 15.01.2022 г. С Решение на Арбитражен съд „Ad hoc“, „Нивало“ ЕООД е осъдено да заплати на „Веган Фром“ ЕООД, сумата: главница в размер на 2 723 760.00 лв. и сумата в размер на 360 170.41 лв. лихва за забава за периода от 26.09.2018 г. до 14.01.2020 г. или общ размер на загубата – 3 083 930.41 лв. Със споразумение от 10.03.2021 г. /л.101/, „Нивало“ ЕООД, чрез прихващане на насрещни задължения погасява задълженията си към „Веган Фром“

ЕООД по Договор от 28.02.2018 г. в размер на главница и лихви към датата на прихващането 10.03.2021 г. – 2 273 760.00 лв. + 679 481.15 лв. = 3 403 241.15 лв. или от неизпълнение на договора от 28.02.2018 г., „Нивало“ ЕООД е претърпяло загуба в размер на:

- Неустойка по договор от 28.02.2018 г. – 2 723 760.00 лв.;
- Лихва по договора за периода от 26.09.2018 г. до 14.01.2020 г. – 360 170.41 лв.;
- Лихва от 14.01.2020 г. до 10.03.2020 г. – 319 310.74 лв. или **общ размер – 3 403 241.15 лв.**

2. Договор от 23.02.2018 г., сключен между „Нивало“ ЕООД – Купувач и „Бизнеспарк Маноле“ ООД – Доставчик /л.83/ за доставка на отгледани патици – 93 120 бр. годишно x 3 880 бр. на равни партии за 24 цикъла годишно.

С Решение на Арбитражен съд „Ad hoc“, „Нивало“ ЕООД е осъдено да заплати на „Бизнеспарк Маноле“ ООД, сумата в размер от 1 642 636.80 лв. и сумата в размер на 218 579.44 лв. лихва за забава за периода от 22.01.2019 г. до 14.05.2020 г. Със споразумение от 15.01.2021 г. /л.103/, „Нивало“ ЕООД чрез прихващане на насрещни задължения погасява задълженията си към „Бизнеспарк Маноле“ ООД по Договор от 23.02.2018 г. в размер на главница и лихви към датата на прихващането 15.01.2021 г. – 1 642 636.80 лв. + 331 291.59 лв. или общ размер 1 973 928.39 лв. или от неизпълнение на договора от 23.02.2018 г., дружеството е претърпяло загуба в размер, както следва:

- Неустойка по договор от 28.02.2018 г. – 1 642 636.80 лв.;
- Лихва по договора за периода от 22.01.2019 г. до 14.05.2020 г. – 218 579.44 лв.;
- Лихва от 14.05.2020 г. до 15.01.2021 г. – 112 712.15 лв. или **общ размер - 1 973 928.39 лв.**

По втория въпрос, вещото лице въз основа на доказателствата по делото е стигнало до следните изводи: Бизнес планът на „Нивало“ ЕООД е разработен при действащите пазарни условия към момента на неговото представяне в ДФЗ, като заложените приходи са от сключени договори в периода на неговото изготвяне, а заложените разходи като стойност са на база на ценово равнище в периода на изготвяне на същия. Установено е, че в бизнес планът не е заложено увеличение на приходите и разходите по години. Прието е след запознаване с технологичния проект и със заложените показатели в бизнес плана, същият е оптимистичен за изпълнение при пазарни условия. Вещото лице е анализиало бизнес плана и производствената програма на „Нивало“ ЕООД в два аспекта:

- Икономически анализ на посочените данни за приходите и разходите при база 2016 г. в представения със заявлението за кандидатстване Бизнес план на „Нивало“ ЕООД. След анализ на приходите и разходите, вещото лице е приело, че бизнес програмата на „Нивало“ ЕООД може да се реализира в пазарните условия на периода 2019 г. – 2021 г.;

- Икономически анализ с редуцирани приходи и разходи при съобразяване на всяка отделна година с натрупана инфлация и при прилагане на съответна индексация. При увеличение на размера на видовете разходите поради инфлация и индексация, прогнозната печалба за 2020 г. и 2021 г. намалява спрямо преизчислената такава за 2019 г. Съгласно ССЧЕ заложените показатели показват устойчивост при промяна на пазарните условия в резултат на факторите – инфлация и индексация.

По третия въпрос, вещото лице е установило, че в счетоводството на „Нивало“ ЕООД са осчетоводени присъдените неустойки и лихви, като счетоводните операции подробно са описани в констативно-съобразителната част на основната експертиза. Осчетоводяването на неустойките и лихвите в счетоводството на „Веган Фром“ ЕООД, също е подробно описано в задача 6 на заключението. Относно осчетоводяването на неустойките и лихвите в счетоводството на „Бизнеспарк

Манолев“ ЕООД, вещото лице не установява нищо, тъй като от страна на „Бизнеспарк Манолев“ ЕООД не са представени счетоводни документи.

По четвъртия въпрос, съгласно основното ССЧЕ, „Нивало“ ЕООД е извършвало дейност по отглеждане и продажба на патици през 2016 г. и 2017 г. Отчетените приходи от тази дейност са, както следва: за 2016 г. – 22 500.00 лв. и за 2017 г. – 15 000.00 лв. Представени са оборотни ведомости за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., от които не е видно дружеството да е извършвало дейност по отглеждане и продажба на патици, съгласно ССЧЕ.

По петия въпрос, вещото лице е посочило относно осчетоводяването на изброените в задачата документи, че същото е подробно описано в констативно-съобразителната част на експертното заключение.

По шестия въпрос, вещото лице е посочило, че са представени счетоводни документи от „Веган Фром“ ЕООД и взетите счетоводни операции са подробно описани в констативно-съобразителната част на експертизата. От „Бизнеспарк Манолев“ ЕООД не са представени счетоводни документи, поради което вещото лице не е могло да даде отговор.

По седмия въпрос, вещото лице е посочило, че отговорът на седма задача се съдържа в отговора по задача втора от експертизата.

По делото се допусна и беше изслушана допълнителна съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице О. Х. Т., с поставена следната задача:

Съгласно Протокол от открито съдебно заседание от 26.10.2022 г. е назначена допълнителна съдебно-счетоводна експертиза за доизясняване на задача № 7 от ССЧЕ, както следва:

7. Вещото лице да отговори на поставения от Ищеца въпрос № 2 в исковата молба, като съобрази предвидената печалба конкретно за 2019 г., 2020 г. и 2021 г., редуцирана със заложените в Бизнес плана разходи при съобразяване за всяка отделна година цената на фураж, електрическа енергия, минимален и максимален осигурителен доход, както и натрупаната инфлация, при вземане на 2016 г. за базова и приложи съответната индексация при разходи, за които липсват официални документи.

Вещото лице е анализиало бизнес плана и производствената програма на „Нивало“ ЕООД в два аспекта:

- Икономически анализ на посочените данни за приходите и разходите при база 2016 г. в представения със заявлението за кандидатстване Бизнес план на „Нивало“ ЕООД. След анализ на приходите и разходите, вещото лице е приело, че бизнес програмата на „Нивало“ ЕООД може да се реализира в пазарните условия на периода 2019 г. – 2021 г.;

- Икономически анализ с редуцирани приходи и разходи при съобразяване на всяка отделна година с натрупана инфлация и при прилагане на съответна индексация. При увеличение на размера на видовете разходите поради инфлация и индексация, прогнозната печалба за 2020 г. и 2021 г. намалява спрямо преизчислената такава за 2019 г. Съгласно ССЧЕ заложените показатели показват устойчивост при промяна на пазарните условия в резултат на факторите – инфлация и индексация.

Видно от допълнителната ССЧЕ, е че в основната експертиза са редуцирани разходите, посочени в таблица 5 при съобразяване за всяка отделна година с натрупана инфлация и при прилагане на съответна индексация. Размерът на печалбата, съответно за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. е съгласно предвидения в представения от „Нивало“ ЕООД Бизнес план. Сумите са подробно изчислени в таблица 5 от допълнителното ССЧЕ. Като с оглед пресмятанята, вещото лице е стигнало до извод, че при увеличение на размера на видовете разходите поради

инфлация и индексация, прогнозните финансови резултати са Загуба за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. Н. паричен поток намалява, което показва неустойчивост в пазарни условия.

Съдът ще коментира приетите и неоспорени от страните основно и допълнително експертни заключения при излагане на правните си изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от ищеца: представените с исковата молба – л.3-105; с молба от 20.07.2020 г. – л.523-560; с молба в ОСЗ от 15.02.2023 г., доказателства под опис, върху които е работило вещото лице по допълнителната ССЧЕ /л.680-716/.

Представени от ответника: с отговора по исковата молба, цялата административна преписка по Заявление за подпомагане ИД № 16/04/1/0/00961 - л.114-494; с молба от 13.07.2022 г. в ОСЗ – Заповед № 03-РД/1996 от 09.07.2021 г. на Заместник – изпълнителен директор на ДФЗ /л.498-511/

Представени от трети за производството лица:

1. Национална агенция по приходите с вх. № 30234/16.08.2022 г. – заверено копие на ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2205И0111279/31.03.2022 г., подадена от „Нивало“ ЕООД /л.567-574/;

2. „Бизнеспарк Маноле“ ООД, с молба от 19.09.2022 г. /л.582-590/;

3. „Веган Фром“ ЕООД, с молба от 20.09.2022 г. /л.591-601/;

4. Доказателства, обособени в Приложение № 1 към ССЧЕ /л.635-662/;

При така установената фактическа обстановка, съдът прие следните правни изводи:

Предявената искова претенция е процесуално допустима като предявена от активно легитимирана страна, претендираща присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт, срещу надлежен ответник – Държавен фонд „Земеделие“ и разгледана по същество е **неоснователна**.

Предявеният иск е с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ и се разглежда по реда на глава единадесета от АПК.

Разпоредбата на чл. 203 АПК регламентира, че гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. На основание чл. 205 от АПК ответник по иска е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите.

Отговорността по ЗОДОВ е обективна. Съгласно чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, от действия и бездействия на техни органи или длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от отговорното длъжностно лице. Вредата представлява накърняване имуществото на правните субекти или на техни неимуществени блага. Когато е засегнат патримониумът на едно лице, вредата е имуществена. Тя се състои в претърпяна загуба или пропуснатата полза. Границите на отговорността се разпростират до вредите, „които са пряка и непосредствена последица от увреждането“.

Във фактическия състав на отговорността на държавата за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ са включени следните елементи:

незаконосъобразен акт, издаден при или по повод изпълнение на административна дейност от орган или длъжностно лице на държавата, който да е отменен по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен административен акт и настъпилите вредоносен резултат. При липсата на който и да е от трите елемента на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ. Доказателствената тежест за установяване наличието на всичките три предпоставки се носи от ищеца, търсец присъждане на обезщетение за претърпени вреди.

За да бъде основателен искът за причинени имуществени вреди, следва да бъдат доказването на фактите от хипотезата на правната норма да е пълно, съобразно чл. 154, ал. 1 от ГПК.

Безспорно се установи по делото, че в конкретния случай е налице отменен като незаконосъобразен административен акт, а именно- Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г., издадена от Изпълнителен директор на ДФЗ, с влязло в сила на 21.10.2020 г. съдебно решение № 2436/25.11.2019 г., по административно дело № 1097/2019 г. по описа на Административен съд [населено място] . Също така безспорно е, че с оглед дадените от съда в отменителното съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона, административната преписка е върната на административния орган за произнасяне по подаденото от ищеца Заявление за подпомагане ИД № 16/04/1/0/00961 по подмярка „Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от „Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г.“ В тази връзка от страна на ответния административен орган е издадена Заповед № 03-РД/1996 от 09.07.2021 г. на Заместник - изпълнителен директор на ДФЗ, с която на дружеството е отказано финансиране. Същата е оспорена по съдебен ред пред АССГ. С Решение № 7883/20.12.2022 г., постановено по административно дело № 7095/2022 г. по описа на АССГ, Заповед № 03-РД/1996 от 09.07.2021 г. на Заместник - изпълнителен директор на ДФЗ е отменена като незаконосъобразна, поради допуснати съществени процесуални нарушения. В тази връзка административната преписка е върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с дадените от съда задължителни указания по прилагане и тълкуване на закона. Съдебният акт на АССГ не е влязъл в сила, нито има данни за произнасяне от страна на административния орган.

Съдът намира, че така предявената искова претенция е неоснователна и недоказана. В случая макар да е налице незаконосъобразен административен акт и неополучено финансиране, съдът намира, че липсва пряка причинно следствена връзка между отменения акт и претендираните имуществени вреди и пропуснати ползи.

Претендираните имуществени вреди са в размер на отказаната субсидия от 957 975.00 лв. по Проект ИД № 16/04/1/0/00961 с наименование: „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за водоплаващи птици“ в [населено място], ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането; 363 261.25 лв., представляваща законната лихва от датата на постановяване на незаконосъобразния административен акт, до датата на депозиране на исковата молба; 2 382 564.00 лв., представляваща търговска печалба от нереализирани продукции угоени патици за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. по бизнес план на Проект ИД № 16/04/1/0/00961 с наименование: „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за водоплаващи птици“ в [населено място], ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането; Реално претърпени загуби в размер на 1 973 928.39 лв., представляваща неустойка по Договор от 23.02.2018 г., сключен с „Бизнеспарк Манолe“ ООД, ведно

със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането и 3 606 482.30 лв., представляваща неустойка по Договор от 28.02.2018 г., сключен с „Веган Фром“ ЕООД, ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Така претендираните вреди следва да бъдат в пряка и непосредствена последица от отменения като незаконосъобразен административен акт на административния орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ, дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

В процесния случай, независимо че е налице незаконосъобразен административен акт и неполучено финансиране, липсва пряка причинна връзка между отменения административен акт и претендираните от ищеца вреди. Липсата на финансиране има отношение към възникването на вредата, а не към причинната връзка / В този см.Решение № 5576/08.06.2022 г., постановено по административно дело № 2676/2022 г. по описа на ВАС/. Причинната връзка е зависимост, при която деянието е предпоставка за настъпване на вредата, а последната е следствие на конкретния акт, действие или бездействие на деликвента. Същата сама по себе си подлежи на отделна преценка във всяко исково производство за реализиране отговорността на държавата и не се презюмира при наличието на отменен като незаконосъобразен административен акт.

При изясняване на въпроса за причинната връзка е необходимо да се отговори и на въпроса дали резултатът е бил реално възможно следствие от извършеното деяние. Ако между дадено обстоятелство и резултатът не може да бъде доказана една с по-голяма вероятност настъпила обусловеност, то причинната връзка не е установена. За да бъде изяснена ролята на всяко от предшествалите следствието необходими условия за неговото настъпване, следва да се установи дали те създават конкретна, реална възможност за това или я превръщат в действителност.

Съдът намира, че в настоящия случай не е налице пряка и непосредствена причинна връзка между отменения административен акт и вредата, тъй като отмяната на акта и връщането на преписката за ново разглеждане на административния орган не означават признаване или възникване на спорното материално право, във връзка, с което се търси обезщетение като заместваща това право престация. За да възникне правото на такава заместваща престация, каквото е обезщетението, тя очевидно следва да има какво да замести, т.е трябва да бъде налице нарушено материално право, претендирано в основното административно производство. Причинна връзка принципно не би могла да възникне, когато със съдебното решение, административната преписка е върната на административния орган за разрешаване на спора, респективно с указания по тълкуване и прилагане на закона, както е в настоящия случай.

В хипотезата на отказ за издаване на благоприятстващ административен акт, който отказ е отменен и въпросът относно възникващите от този акт права, е окончателно решен от съда. Актът за отмяната влиза в сила и от този момент правните последици на административния акт отпадат с обратно действие и биват заменени с правните последици на съдебното решение, с което съответното право се признава или предоставя. Когато административната преписка се връща на административния орган, за да бъде решен въпросът относно претендираните в административното производство права, тези права не възникват от самото съдебно решение. Тези права или блага не се считат дори и за признати, независимо от

мотивите на съдебното решение, не се ползват със сила на присъдено нещо, нито имат задължителния характер на един влязъл в сила административен акт. Дали съответните права или блага ще възникнат или ще бъдат признати, зависи от административния акт, който ще бъде издаден след връщане на административната преписка и от неговото влизане в сила.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че след връщане на административната преписка на административния орган, съобразно дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона с Решение № 2436/25.11.2019 г., постановено по административно дело № 1097/2019 г. по описа на Административен съд [населено място], оставено в сила с Решение № 13006/21.10.2020 г., постановено по административно дело № 1349/2020 г. по описа на ВАС.

След връщане на административната преписка, както се установи, от страна на административния орган е издадена Заповед № 03-РД/1996 от 09.07.2021 г. на Заместник – изпълнителен директор на ДФЗ, с която е постановен отказ за финансиране по Заявление за подпомагане ИД № 16/04/1/0/00961 от 02.12.2016 г., подадено от „Нивало“ ЕООД. От служебна справка в съдебно-деловодната система на АССГ, се установи, че Заповед № 03-РД/1996 от 09.07.2021 г. на Заместник – изпълнителен директор на ДФЗ е оспорена по съдебен ред. С Решение № 7883/20.12.2022 г., постановено по административно дело № 7095/2022 г. по описа на АССГ, че Заповед № 03-РД/1996 от 09.07.2021 г. на Заместник – изпълнителен директор на ДФЗ е отменена като незаконосъобразна и административната преписка е върната на административния орган за ново произнасяне по заявление за подпомагане ИД № 16/04/1/0/00961 от 02.12.2016г. на кандидата „Нивало“ ЕООД при съобразяване на дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона в едномесечен срок. Срещу съдебния акт на АССГ, е депозирана касационна жалба, като е образувано административно дело № 2254/2023 г. по описа на ВАС, което е висящо.

Следователно при така установеното, както към датата на предявяване на исковата молба, респективно към датата на обявяване делото за решаване производството пред административния орган и не е приключило. Както е прието в Решение № 5576/08.06.2022 г., постановено по административно дело № 2676/2022 г. по описа на ВАС, обстоятелството, че в процесния случай такъв акт до момента не е издаден, отваря пътя на защита на заявителя с предвидените в АПК средства, но от друга страна не го легитимира активно материалноправно да получи обезщетение, заместващо претендираното в административното производство право или блага, и то преди това право да е установено или възникнало.

При така установеното, съдът не следва да обсъжда представените писмени доказателства по подаденото от ищеца до ДФЗ Заявление за подпомагане по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г., а именно правото на финансиране по посочената програма. Това право по своята същност е различно от претендираното в исковата молба право на обезщетение. Без, обаче да бъде възникнало и признато първото право, не може да бъде присъдено обезщетение за него. Когато в исковата молба като основание е посочен отменен административен акт и административната преписка е върната на административния орган, съдът в исковото производство не може да замести волеизявлението на органа и по този начин да презюмира наличието на материално право, като заместител, на което се претендира обезщетението за твърдените вреди.

В тази връзка неоснователни се явяват доводите на ищцовото дружество, че връщането на административната преписка за ново произнасяне след отменителното

съдебно решение не създава възможност за нова преценка на основанията за получаване на субсидията от разплащателната агенция. Възможността за произнасяне от страна на административния орган в този случай нито е преклудирана, нито практически е нереализуема.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изложените от ответника доводи относно позоваването му на чл. 1 от Регламент /ЕС/ 2020/2220 на Европейския парламент и на Съвета от 23.12.2020 г. за определяне на някои предходни разпоредби във връзка с подпомагането на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /ЕЗФРСР/ и от Европейския фонд за гарантиране на земеделието /ЕФГЗ/ през 2021 г. и 2022 г. и за изменение на Регламент /ЕС/ № 1305/2013 г., Регламент /ЕС/ № 1306/2013 г. и Регламент /ЕС/ № 1307/2013 г. по отношение на ресурсите и на прилагането през 2021 г. и 2022 г. и Регламент /ЕС/ № 1308/2013 по отношение на ресурсите и разпределението на това подпомагане за 2021 г. и 2022 г., за програмите, подпомагани от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /ЕЗФРСР/, срокът от 01.01.2014 г. до 31.12.2020 г. се удължава до 31.12.2022 г. В тази връзка, съдът намира, че правилно ответният административен орган се е позовал на чл. 6 от Регламент /ЕС/ № 2020/2020, съгласно който разходите, свързани с правни задължения към бенефициери, направени в съответствие с Регламент /ЕС/ № 1305/2013, както и някои видове разходи, направени в съответствие с Регламент /ЕО/ № 1698/2005 /14/ и Регламент /ЕО/ № 1257/1999 /15/ на Съвета, могат да бъдат допустими за финансиране от ЕЗФРСР за периода 2023 г. – 2027 г., считано от 1 януари 2023 г., при условие, че са изпълнени условията, които ще бъдат определени в съответствие с правната рамка на ОСП, приложима в периода 2023 г. – 2027 г.

Предвид гореизложеното, следва безспорният извод, че е налице висящо административно производство, по подаденото от ищцовото дружество заявление, по което същото би могло да получи финансиране. В тази връзка следва да се има предвид, че ако бъде допуснато на страните в неприключили административни производства да бъдат присъждани обезщетения по чл. 1 от ЗОДОВ, заместващи претендираните в административното производство права, би обезсмислило самото съществуване на административното производство и правото на преценка на административния орган, във връзка с което административната преписка е върната на административния орган за ново произнасяне.

По отношение на исковата претенция за реално претърпяна загуба в размер на 1 973 928.39 лв., претендирана и погасена неустойка по Договор от 23.02.2018 г. с „Бизнеспарк Маноле“ ООД и реално претърпяна загуба в размер на 3 606 482.30 лв., претендирана и частично погасена неустойка по Договор от 28.02.2018 г., сключен с „Веган Фром“ ЕООД, настоящият съдебен състав намира за неоснователна и недоказана. Това е така, защото в случая липсва доказана пряка и непосредствена връзка между отменения като незаконосъобразен административен акт и твърдяната вреда.

Няма спор, че с представените по делото арбитражни решения, „Нивало“ ЕООД е било осъдено да заплати неустойка и лихва в посочените размери по сключените договори с „Бизнеспарк Маноле“ ООД от 23.02.2018 г. и „Веган Фром“ ЕООД от 28.02.2018 г. за доставка на патици.

По делото във връзка с решенията по арбитражните дела, от страна на ищеца се представиха споразумителни протоколи за прихващане. Съгласно сключения Споразумителен протокол за прихващане между „Нивало“ ЕООД и „Бизнеспарк Маноле“ ООД, се прихваща в пълен размер присъдената сума в размер на 1 973 928.39 лв. със свое вземане от „Бизнеспарк Маноле“ ООД в размер на 2 000 000.00 лв. Това вземане, „Нивало“ ЕООД е придобило с Договор за продажба на вземане от

15.01.2021 г. от своя цедент „Ависпал“ ООД, ЕИК:[ЕИК], срещу продажна цена в размер на 2 000 000.00 лв., платима в срок от два месеца от сключване на договора. „Ависпал“ ООД от своя страна е придобило цедираните вземания от „Фюнекс“ ООД чрез договор за продажба на вземане от 13.12.2018 г., по силата на който му прехвърля възмездно свои вземания от „Бизнеспарк Маноле“ ООД. По силата на този договор „Ависпал“ ООД става длъжник за продажна цена на вземанията в размер на 6 163 659.41 лв., платими в срок от 5 години от сключване на договора. „Фюнекс“ ООД придобива вземането с Договор за продажба на вземане от 03.12.2018 г. от цедента „Бора И. Л.“, дружество, учредено по правото на Б. срещу продажна цена в размер на 6 163 659.41 лв., платима в срок от пет години от сключване на договора.

Така представените по делото документи, издадени в тази връзка, следва да се има предвид, че представляват частни документи, и същите се ползват с формална доказателствена сила само и единствено относно факта на писменото изявление и неговото авторство. Разпоредбата на чл. 180 от ГПК, частните документи, подписани от лицата, които са ги издали, представляват доказателство само и единствено за това, че изявленията, съдържащи се в тях, са направени от тези лица, но не и за верността на фактите, съдържащи се в тези изявления. За разлика от официалния документ, частният документ, независимо от неговото естество – диспозитивен или свидетелстващ, не се ползва с достоверност на датата и мястото на своето съставяне. Частният документ има достоверна дата за третите лица, включително и за съда в производството по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и то само в изчерпателно изброените хипотези по чл. 181, ал. 1 от ГПК, нито една от които, обаче не е налице в процесния случай за всеки един от представените документи, с изключение на сключения договор с „Бизнеспарк Маноле“ ООД за доставка на патета, и за който би могло да се приеме, че не би могъл да бъде съставен по-късно от 14.05.2020 г., когато е образувано арбитражното дело /л.87/.

Следователно не може да бъде прието за доказано по делото, че на 23.02.2018 г., ищцовото дружество се е задължило да закупи по график по 93 120 броя патици, още по-малко може да се приеме, че същото е претърпяло загуба в размер на 1 973 928.39 лв., в резултат на отменената заповед, предвид че същата е издадена на 28.05.2018 г., към която дата липсват доказателства за съществуване на договора от 23.02.2018 г. за доставка на отгледани патици за угодяване, от който произтича и дължимата неустойка, поради пълното му неизпълнение от страна на ищеца. Сключването на договора от 23.02.2018 г., изпращането на уведомление от „Бизнеспарк Маноле“ ООД до ищцовото дружество от 16.01.2019 г. за пълно неизпълнение на задълженията му като купувач, респективно за прекратяване на договора и претенция за полагащата се неустойка, не са подкрепени от други доказателства. Нещо повече, от заключението на допуснатата и приета по делото ССЧЕ, се установява, че от страна на „Бизнеспарк Маноле“ ООД не са представени счетоводни документи относно това дали въпросните неустойки са осчетоводени. И поради тази причина тези доказателства не са достатъчни, за да се приеме, че тези документи обуславят наличието на причинени вреди, респективно наличието на причинно-следствена връзка между тях и отменения административен акт. Видно от заключението на вещото лице, от страна на ищцовото дружество са представени обратни ведомости за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., от които не се установява дружеството да е извършвало дейност по отглеждане и продажба на патици, както и от негова страна да са подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. В тази връзка не може да се приеме за безспорно доказано наличието на твърдените вреди, респективно че представените по делото документи, обсъдени по-горе имат достоверна дата. Следователно и при съвкупна преценка, то съдът намира, че те не следва да бъдат кредитирани. Фактът на осчетоводяването не е достатъчно

доказателство, за да се приеме, че това вземане реално съществува, предвид, че счетоводството се извършва под контрола на ищцовото дружество. Съдът приема, че този договор не е сключен, за да бъде изпълнен реално, видно от датата му на влизане в сила – 01.01.2019 г. Клаузите на същия, водят до извод, че той следва да се изпълнява от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г., т.е след 23.02.2018 г. Относно така уговорената неустойка в чл. 14, следва извод, че същата има привиден характер и прикрива реалната воля на страните, които още към дата 28.05.2018 г. са били наясно, че договорът няма да бъде изпълнен реално, предвид издадената заповед за отказ за финансиране. Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010 г. постановено по тълкувателно дело № 1/2009 г., ОСТК, ВКС: неустойката, следва да се приеме за нищожна, ако единствената цел, за която е уговорен, излиза извън присъщите и обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Настоящият съдебен състав приема, че процесната неустойка е нищожна договорка, тъй като е част от изкуствено създадена конструкция, лишаваша неустойката от присъщите и обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции.

От друга страна, съдът споделя доводите на ответния административен орган, изложени в отговора по исковата молба и в представената по делото писмена защита, че в случая е налице съпричиняване от страна на ищцовото дружество по смисъла на чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ, изключващо отговорността на държавата по отношение на претендираните вреди. В случая, ищецът без да е имал сигурност и увереност, че действително ще получи финансирането, за което кандидатства, той е поел договорни задължения за дейности, които не е в състояние да изпълни по предмет и количество, под санкция от неустойки и при уговаряне на едноинстанционен контрол от арбитражен съд ad hoc. Договорът е следвало или да не се сключва въобще, или да бъде сключен под условие, че след като бъде предоставено финансиране и производството на ищеца бъде приведено в готовност да престира договорения вид и количество стока, при предвиждане на контрол от общите съдилища или институционален арбитраж. Отделно от това, действително се установява, че в хода на проведеното арбитражно производство липсва ясно формулирано възражение за нищожност поради добрите нрави във връзка с чл. 26, ал. 1 от ЗЗД на претендираните неустойки, респективно не е направен опит за отмяна на арбитражното решение по реда на чл. 47 и следващите от ЗМТА. В случая неизпълнението на договор за доставка за патици и последващото понасяне на договорна отговорност, действително представлява „търговски риск“, но не и закономерна последица от отменения индивидуалния административен акт

Аналогични са изводите на съда и по отношение на претенцията за причинени вреди, представляващи претърпяна загуба във връзка с договора за доставка на патици, сключен с „Веган Фром“ ЕООД от 28.02.2018 г., поради което същите не следва да се преповтарят. От страна на ищеца е представено арбитражно решение, Споразумителен протокол за прихващане на насрещни вземания.

Така представените договори за цесия във връзка с дължимите неустойки и извършени прихващания между „Нивало“ ЕООД и „Бизнеспарк Маноле“ ООД, и „Веган Фром“ ЕООД, са също частни документи без обвързваща съда доказателствена сила. В тази връзка настоящият съдебен състав приема, че създадените от страните сложни търговски правоотношения са индикация, че евентуално дължими между тях суми са резултат от равнопоставените им отношения, а не от незаконосъобразна административна дейност.

По изложените съображения, съдът приема, че липсва елемент от фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Тя не е налице, както по отношение на исковата претенция за имуществени вреди под формата на загуба, представляваща заплатени неустойки, така и по отношение на

исковата претенция за пропуснати ползи в размер на 957 975.00 лв., представляващи неизплатената субсидия по Проект ИД № 16/04/01/00961 с наименование: „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за водоплаващи птици“ в [населено място], общ. М., обл. П., законната лихва в размер на 363 261.25 лв. от датата на постановяване на съдебното решение, с което Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г. е отменена като незаконосъобразна до датата на подаване на исковата молба и за сумата от 2 382 564 лв., представляваща търговска печалба от нереализирани продукции угоени патици за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. по бизнес плана на Проект ИД № 16/04/1/0/00961 с наименование: „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за водоплаващи птици“ в [населено място], общ. М., обл. П.. По вече изложените мотиви, съдът счита, че действията на ищцовото дружество не са насочени към реално изпълнение на сключените договори от 23.02.2018 г. и 28.02.2018 г., Ето защо, същото не може да претендира под формата на пропусната полза неизплатената му и отказана субсидия и пропуснатата търговска печалба от неговото неизпълнение в пряка непосредствена причинно-следствена връзка с незаконосъобразна административна дейност.

При така установеното, настоящият съдебен състав намира, че не са доказани всички предпоставки за ангажиране отговорността на ответния административен орган на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за обезщетяване на претърпени от ищеца имуществени вреди, представляващи загуби и пропуснати ползи от отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ в общ размер на 9 284 210.94 лв., ведно със законната лихва върху претендираните суми, описани по-горе.

От страна на ответника в съдебното производство е своевременно отправено искане за присъждане на разноски, съгласно представен списък в общ размер на 45 259.16 лв., от които 44 859.16 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 400.00 лв. депозит за вещо лице.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София – град, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Нивало“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], стая 703, представлявано от В. Х. Б. – Управител срещу Държавен фонд „Земеделие“ искове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди във връзка с отменен като незаконосъобразен административен акт – Заповед № 03-РД/1996 от 28.05.2018 г., издадена от Изпълнителен директор на ДФЗ, както следва:

1. Преки и непосредствени имуществени вреди – пропуснати ползи:

- 957 975.00 лв., представляваща размерът на незаконосъобразно отказана субсидия по Проект ИД № 16/04/1/0/00961 с наименование: „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за водоплаващи птици“ в [населено място], ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

- 363 261.25 лв., представляваща законната лихва от датата на постановяване на незаконосъобразния административен акт, до датата на депозиране на исковата молба;

- 2 382 564.00 лв., представляваща търговска печалба от нереализирани продукции угоени патици за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. по бизнес план на Проект ИД № 16/04/1/0/00961 с наименование: „Закупуване на съвременно оборудване за ферма за

водоплаващи птици“ в [населено място], ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

2. Реално претърпени загуби:

- 1 973 928.39 лв., представляваща неустойка по Договор от 23.02.2018 г., сключен с „Бизнеспарк Маноле“ ООД, ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

- 3 606 482.30 лв., представляваща неустойка по Договор от 28.02.2018 г., сключен с „Веган Фром“ ЕООД, ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА „Нивало“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], стая 703, представлявано от В. Х. Б. – Управител, да заплати на Държавен фонд „Земеделие“, с адрес: [населено място], [улица], представлявано от Н. К. – Изпълнителен директор, съдебно-деловодни разноси в общ размер на 45 259.16 лв. /четиридесет и пет хиляди двеста петдесет и девет лева и 16 стотинки/, от които 44 859.16 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 400.00 лв. депозит за вещо лице.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: